

Nội dung bài viết

1. [Bài 11: Tự đọc sách báo trang 6 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Cánh Diều](#)

Bài 11: Tự đọc sách báo trang 6 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2 - Cánh Diều

Câu 1 trang 6 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2: Tìm đọc thêm ở nhà:

- 2 câu chuyện (hoặc 1 bài thơ, 1 câu chuyện) về cảnh đẹp quê hương
- 1 bài văn miêu tả hoặc cung cấp thông tin về cảnh đẹp quê hương.

Trả lời:

Quê hương

Quê hương tôi là những buổi trưa hè
Theo chúng bạn đi bắt ve về ghè
Vị của bàng... chua chua... mà vẫn thích
Ánh mắt người khúc khích gọi mùa sang

Quê hương tôi là bông lúa chín vàng
Hàng dừa đứng mơ màng trong nắng sớm
Vườn trái cây sai trĩu cành mơn mớn
Có dáng cha đang đứng đợi con về

Từng đàn trâu thong thả chôn đường quê
Tiếng sáo trúc thổi về trưa nắng hạ
Là dáng mẹ hòa trong từng gốc rạ
Giọt sương đêm trên cành lá gọi mời

Mùa hè năm ấy

Cả lớp lặng im, những con mắt đổ dồn về phía tôi khi nghe tôi đọc xong bài văn tả phong cảnh quê hương được cô giáo cho điểm cao nhất lớp hôm nay. Cô giáo đi lại gần, hỏi tôi thoáng một chút nghi ngờ:

- Là một học sinh thành phố, làm thế nào mà em có thể viết được một bài văn tả quê hương sâu sắc, chân thật và gần gũi đến như vậy?!

- Thừa cô... bà em... giúp em ạ!

- Sao? Em vừa nói gì? Bà em viết hộ em à?

- Thưa cô, không ạ!... vâng, đúng ạ!

Tôi nhìn ra hàng phượng vĩ trước sân trường và chợt nhớ đến mùa hè năm ấy... Tháng 5, bố đưa tôi về quê nội. Quê nội tôi, một xóm nghèo bên kia sông Hồng. Biết bao lần, tôi đã mơ ước được về thăm quê, thăm bà, thế nhưng mới bước chân lên con đường làng lầy lội, lớp nhớp bùn sau cơn mưa, nhìn những mái nhà tranh thấp thấp ẩm ướt sau lũy tre làng, tôi đã bắt đầu thất vọng. Tôi không dám cần nhìn nhưng ầm ứ nghĩ thầm: "Sao mà bẩn thế! Biết thế này, mình chẳng đòi bố cho về nữa". Bố tôi tươi cười chào người làng, có lúc lại còn đứng lại nói chuyện với một bác gánh phân. Bữa cơm trưa hôm ấy, bà tôi tấm tắc khen ngon và gắp vào bát tôi miếng thịt luộc. Tôi gắp ra nhìn mặt: "Mỡ thế này, cháu ăn làm sao được!"

Bố chan cho tôi canh cua, mới ăn được một miếng tôi đã vội kêu lên: "Canh chưa cho mì chính, nhạt lắm, lại hơi hơi, con ăn chưa quen...". Cả nhà lặng người. Bố tôi tái mặt vì giận...

Tối hôm ấy trăng rằm, bà tôi kê ghế ra ngoài sân nhặt khoai lang và kể cho tôi nghe đủ mọi chuyện. Bà kể rằng, bố tôi đã từ nơi này ra đi. Và chính nơi này, bố tôi đã lớn lên bằng lời ru của bà, bằng đôi tay ấm lòng của bao người. Bà đã từng mớm cơm cho tôi, nuôi tôi khôn lớn ở đây... Tình cảm quê mùa nhưng chân thật. Bà chỉ tay về phía góc trời sáng rực lên và bảo đó là Hà Nội. Bà bảo rằng: "ở Hà Nội sướng hơn ở quê nên ai ai cũng ước ao được sống ở Hà Nội, còn bà thì bà thích ở quê hơn vì bà quen mất rồi. Nếu cháu cứ ở Hà Nội mãi, sẽ chẳng bao giờ biết được ánh trăng ở quê đẹp như thế nào đâu!"

Tôi ngược nhìn lên bầu trời xanh thẳm không một gợn mây chỉ chút những vì sao. Trăng treo lơ lửng trên đầu ngọn tre in đậm lên nền trời. Ánh trăng trùm lấy mái nhà và khu vườn rau xanh tốt của bà. Lúc ấy, tôi bỗng nắm chặt lấy tay bà và thốt lên:

"Bà ơi! Trăng ở quê đẹp thật bà ạ!..."

Sau mùa hè năm ấy, bà nội tôi đã ra đi mãi mãi. Hè nào tôi cũng xin bố cho về thăm quê. Quê nội tôi bây giờ cũng khác hẳn, chẳng còn một tí dấu vết nào của ngày xưa nữa. Những dãy nhà hai, ba tầng san sát nhau mọc lên như nấm. Không ai còn nhớ nổi bóng dáng lũy tre xanh... Tôi cầm bút viết, dằn tất cả tình cảm nhớ thương sâu đậm với bà vào bài tập làm văn tả phong cảnh quê hương hôm ấy... Tôi viết về quê hương tôi với lũy tre xanh mát rượi và ánh trăng rằm dịu ngọt. Phải rồi, tôi bỗng hiểu ra rằng: chính bà đã làm xanh mãi ước mơ của tôi.

(Truyện ngắn của Đào Quốc Thịnh)

Cảnh đẹp của quê hương em

Cánh đ ồng hoa sen vào mùa hè như xanh ngút ngàn với màu xanh của lá và có đ ược những bông hoa sẽ thật đ ẹp biết bao nhiêu. Hồ hoa sen thật đ ẹp, ai ai khi đến làng em cũng phải đ ứng lại và nhìn ngắm mãi rồi mới đi. Hoa sen thơm như thật khiến cho lòng chúng ta se lại và nao lòng. Hình ảnh những bông sen đ ẹp đ ẽ và sống trong bùn lầy nhưng vẫn giữ đ ược nét thanh cao như con người Việt Nam vậy. Thế rồi ngay hồ sen thì em có thể nhìn thấy đ ược cánh đ ồng lúa chín một màu vàng như óng ả thật đ ẹp. Xa xa lại có cánh cò như chao nghiêng đ ẹp đ ẽ và thật yên bình biết bao nhiêu. Em như yêu quê hương em biết bao nhiêu, những cảnh đ ẹp ở quê em như thật gần gũi cũng như giúp cho chúng ta như yêu quê hương hơn.

Câu 2 trang 6 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 2: Viết vào phiếu đ ọc sách:

- Tên bài đ ọc và một số nội dung chính
- Cảm nghĩ của em

Trả lời:

- Tên bài đ ọc: Quê hương, Mùa hè năm ấy
- Những bài đ ọc rất giúp em bồi đắp thêm tình cảm với quê hương, trân trọng tình cảm gia đình và vẻ đ ẹp nơi mình sinh ra. Ghi nhớ truy ền thống “uống nước nhớ nguồn”.